intervence úřadu celního odeslati, neváží-li přes 3 kg. vyjímaje zboží, jež podléhá clu vývoznímu, nebo jehož vývoz se může státi jen na základě úřední stvrzenky celní, jako při hracích kartách, zlatém a stříbrném zboží atd. (výn. min. fin. ze dne 17. prosince 1883 č. 187 ř. z.). Clo vývozní zapravuje se pravidelně u toho úřadu, kterému zboží ku řízení úřednímu za příčinou vývozu předloženo bylo (§ 181 cel. a mon. ř.). Zboží vývozní přihlašuje se u toho pomezního úřadu celního, přes který se vyváží. (§ 51. cel. a mon. ř.).

Vláda jest zmocněna nařiditi omezení obchodu s jistým zbožím z ohledů veřejných a zvláště z příčin zdravotních a bezpečnostních. (Čl. VI. odst. 2. zák. ze dne 25. května 1882 č. 47 ř. z.). Na př. roku 1893 nař. ze dne 30. července 1893 číslo 114 ř. z. byl zakázán vývoz píce veškeré, dále byl omezen vývoz dobytka vepřového z Haliče a Bukoviny, aby morová nákaza sem zavlečena nebyla (nař. ze dne 15. května 1893 č. 83 ř. z.) a pod.

2. Přestupky. Celní poplatek vývozní slouží dle trestního zákona důchodkového za podklad výměry trestu, když zboží, z něhož clo vývozní platiti se má, podloudně přes hranice dopraveno bylo. (§§ 48 a 206 odst. 2. cel. a mon. ř.). Pro podloudnictví se tresce, kdo udá nesprávně druh nebo tvar zboží, aby je nezákonně vyvézti mohl, jakož i kdo protizákonným způsobem zboží ve přihlášce udané vyváží. (§ 281 odst. 1, § 282 odst. 2, § 283 lit. b cel. a mon. ř.)

Kdo vyvážeje zboží, jež vyvážeti zakázáno jest nebo které podléhá clu vývoznímu, jež převyšuje celní poplatek dovozní na zboží stanovený, neodevzdá v pohraničním okresu při dopravě nebo při uschování zboží předepsanou stvrzenku úřední, dopouští se těžkého přestupku důchodkového, který se trestá pokutou peněžitou 4 až 8násobného poplatku celního, a podloudníku, který již pro podloudnický přestupek těžký byl potrestán, určí se pokuta až 12tinásobného poplatku celního, který měl býti zapraven (§§ 368, 370, 265 cel. a mon. ř.).

V. Cla průvozní viz Úřady celní pohraniční.

Coadjutor nazývá se duchovní, který může býti přidán obročníku, především však biskupovi, který pro stáří nebo nemoc není schopen úřad svůj zastávati. Jestliže jest tato neschopnost pouze pomíjející, může býti coadjutor ustanoven pouze na dobu jejího trvání; obyčejně bývá však přidán coadjutor biskupovi až do smrti jeho a tu přísluší mu z pravidla též čekatelství na okamžité nastoupení stolice biskupské, jakmile se tato uprázdní. (Coadjutor perpetuus cum spe neb cum jure successionis).

Coadjutora ustanovuje buď biskup, když se byl poradil s kapitulou, po případě, přísluší-li kapitule právo volební, když si byl získal jejího souhlasu, aneb volí kapitula sama coadjutora $^2/_3$ většinou hlasů, jestliže se biskup stal úplně nespůsobilým ku právním činům; vždy však jest potřebí souhlasu papežova, který též ve případech zvláštní potřeby, aniž by se biskupa a kapituly tázal, coadjutora sám jmenovati může. Kde biskupa jmenuje zeměpán, zapotřebí jest jeho souhlasu.

Coadjutor vykonává všechna práva biskupova, pokud je tento snad sám ještě nevykonává a béře z pravidla také svůj důchod (congruu) z příjmů biskupství.

Coelibat viz Duchovenstvo.

Condictio viz Žaloby z obohacení.